VOLUME 52. ÉVFOLYAM NO. 21. SZÁM. — 1960. november 15

Evangéliumi hírnök

Campbell, O.
Rev. Major Michael
500 Tenney Ave
Campbell, O.
12 — 59

JÉZUS mondá:" De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

HÁLAADÁS

"Teljes öröm van Tenálad, a Te jobbodon gyönyörüségek vannak örökké." Zsolt. 16: 11.

Atyám!
Tele van fénnyel, dallal a szivem!
Tegnap még komor bánatfelhők zártak,
Ma már derüs szivárványszinné váltak,
Mert a felhőkön átalragyogott
Szived csodálatos szeretetének napja.
Tegnap még sulyos gondterhek gyötörtek,
Ma minden arra késztet: énekeljek!

Atyám!
Mi vagyok, hogy megemlékezel rólam,
Mi vagyok én, hogy gondod van reám?...
Mi vagyok én, hogy számontartasz engem
És meghallgatod könyörgő imám?

Atyám!
A térdeimre esve köszönöm
A meghallgatott imádságokat
És azt a sok-sok meg nem érdemelt
Reám hulló szeretet sugarat.

Tegnap még szürke, komor volt az ég,
Ma fényben uszik minden és ragyog,
Ujjongó szivvel köszönöm Neked
Hogy szeretsz és én gyermeked vagyok.

Somogyi Gáborné

Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az Ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat és el ne felejtkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja büneidet, meggyógyitja minden te betegségedet. Aki megváltja életedet a koporsótól: kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged. Aki jóval tölti be a te ékességedet és megujul a te ifjuságod, mint a sasé. Igazságot cselekszik az Ur és itéletet minden elnyomottal!
(Zsolt. 103:1-6)

AZ ELVESZTETT HÁLAADÁSNAPI ÉRTÉK

Az Egyesült Államok népének nov. 24. nemzeti ünnep. Hálaadás napja a neve ennek az ünnepnek. A név szép, valóban kedves s gyönyörü és áldásos teljesitmény lenne, ha őseink példájára tényleg hálával járulna a nép a minden áldások kutforrásához: Istenhez. De a tapasztalatunk azt mutatja, hogy nagyon kevés olyan ember van országunkban, akinek hálaimára nyillik meg szive, ajka. S ha formálisan meg is nyillik az ajak s elhangzik az ima, templomban, vagy a gazdagon megteritett ünnepi asztalok mellett, a legtöbb imádságból hiányzik a sziv, a lélek, melyre az Isten ma is azt feleli: **Ez a nép csak szájjal közeleg hozzám, szive pedig távol van tőlem... (Esa 29: 13).** Elveszitette a legtöbb amerikai azt a hitbeli lelkierőt, melynek szárnyain felhat Istenhez a hálaadás.

Ez a veszteség egy olyan elveszett érték, melynek következtében árva, elhagyatott koldus marad az ember. Isten a világnak, az embernek és minden létezőnek Atyja, aki sokkal több az embernek, mint az édesanya, vagy a kedves szülők. Milyen nagy kegyetlenség, háládatlanság, ha egy gyermek elhagyja a szülei házat. Elfelejtkezik a sok szeretetről, gondviselésről. Még ettől is nagyobb a büne annak az embernek, aki Istenről elfelejtkezett és háládatlanná vált.

Milyen sok áldás fakadna az Egyesült Államok 180 millió embert számláló népére, ha ezen a napon nem a szinházakat, a "football" pályákat, a korcsmákat és különböző bünös mulató helyeket keresné fel, hanem a templomot! Vagy ha nem mehetne templomba, otthon felnyitná a Szent Bibliát s elolvasna abból egy zsoltár részt — mondjuk a 103-ik zsoltárt — hálát adna szivből a Mindenható Istennek minden jó áldásaiért! Mennyire más volna az élet az egész ország élete, sőt az egész világ élete is. Ezt azért gondolom, mert a szép példa hat. De sajnos, ez is elveszett sok ember részére, mert a bün megrontotta az embereket.

Milyen a háládatos ember? A háládatos keresztyén ember nem másokat, hanem önmagát itéli meg. Aki ugy imádkozik mint a farizeusok a jeruzsálemi templomban, magát felmagasztalva s embertársát pedig lenézve és semminek állitva, nem lehet háládatos lélek. Az olyan ember Isten előtt soha nem talál kegyelmet. A háládatos lélek mást mindig jobbnak itéli mint magát. A háládatos léleknek központja nem önmaga, hanem az Isten, aki még saját fiának sem kedvezett, hanem ideadta értünk s vele és általa a sok megszámlálhatatlan lelki és testi áldást. A zsoltár iró helyesen fogja fel, amikor azt mondja: **"Az én segitségem az Istentől van, aki teremtette a mennyet és a földet".**

Az ember bünei között a legnagyobb bün az, amikor azt állitja és tanitja, hogy emberi bölcsesség, tudomány és a munkája gyümölcse minden, amit élvezünk. Lincoln Ábrahám, országunk elfelejthetetlen elnöke 1863-ban mondotta az ország népének: "Mi elfelejtettük Istennek minket áldó kegyelmes kezét, mely által megtartott békességben és jó-

létben. Megerősitette és megszaporitotta népünket. Megcsaltuk önmagunkat azzal a tévhittel, mintha saját érdemeink volnának azok a javak, amiket nyertünk. A tudomány és emberi bölcsességünk által magunkban elbizakodtunk s tul büszkék vagyunk arra, hogy hálákat adjunk a mindeneket teremtő jóságos Istennek". Vajjon, ha Lincoln sirjából fölkelhetne s láthatná a mai nemzedéket, ma, mit mondana országunk népének?

Legyünk Isten iránt hálásak és Istenben boldogok. Nem az a hálás és boldog ember, akinek sok földi javai vannak, hanem az, aki megelégedéssel használja azt, amivel rendelkezik Isten iránti igaz hálaadással!

Amit az anyagiakban elveszitünk, nem mindig nyerhetjük vissza, de amit a lelki értékek közül elveszitettünk, Isten azokat nagy kegyelméből vissza adja, ha Őtet kérjük. Ha nem látod az Istennek sok áldásait, ha nem tudsz hálás szivvel imádkozni, ez ünnep alatt gondolj az Ur Jézus drága igéretére: **"Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek"**. (Mt. 7:7). Keress és fogsz találni s ha megtaláltad, adj hálát az Istennek!

Emeritus

—o—

AZ UR JÉZUS HATALMA

Az Ur Jézus tanitványainak életéből meg kell látszania annak, hogy egyedül a Megváltó és üdvözitő képes békét, örömet és reményt adni az emberi szivnek és az emberiség hasznos tagjává tenni azt, ki Neki átadja magát. A világnak látni kell jó cselekedeteinket, mert a személyek által elétárt igazság a legnagyobb hatalom e világon. Több még a legtüzesebb szónoki hévnél is. Igy lehet a világot ráutalni azon személyekre, hogy lássák bennük az Ur Jézus hatalmát, ki csodálatosan megszabaditja a büntől azokat, kik általa jőnek Istenhez.

Mutassuk meg cselekedeteinkel, mi az igazság és akkor sokan meghajolnak majd bünbánóan, térdeikre esve az Ur Jézus előtt. Amen.

(Békehirnök)

Hálával áldozzál Istennek

Zsoltár 50: 14 v.

Isten ugy teremtett bennünket, hogy a hálaadás magvát elhintette szivünkben. Ez a mag a hivő szivekben mindig kikelt, virágzott és gyümölcsözött Isten dicsőségére.

Az első emberpár valószinüleg az elesés után is gyakorolta azt. Isten igéretében bizva. I. Mózes 3:15. Természetesen fiaik tőlük vették át; egyik szivből másik szinből gyakorolta azt. A pátriárkák és minden korban élő Istenfélő szivekben hordták a hálaadás énekét és magasztalták az Urat. II. Mózes 15 rész. A zsoltárok és ezekben a grádicsok éneke is ezért iratott. 120-134 részek, hogy amint mentek fel az Ur házába dicsőitették az Urat.

A hivő ember mindennap talál okot dicsőiteni és hálát adni az Urnak. Napkelte, napnyugta, napfény és holdvilág, vihar és eső, csillagok fénye, vagy a szivárvány, még az orkán zugó szélvészében is felfedezi Isten nagyságát és dicsőségét. Fák, füvek, virágok, madárdal és méheknek zümmögése, vagy a tücsök muzsikája, sőt a békák zenéje is buzditja a hivőt hálaadásra. Mégis a hálaadásnak kiapadhatatlan forrása a hivő szivben Jézus Krisztus. Ő érte kész minden nap hálát adni az Urnak. A jászol és a kereszt és az üres sir örök hálára buzdit bennünket. Jézus értünk született, értünk halt meg, értünk támadott fel dicsőségesen és értünk fog jönni nagy dicsőségben, hogy felvegyen önmagához minket. János Ev. 14:1-3 v. Ezért választott és fogadott gyermekeivé, hogy kegyelmének dicsőségét magasztaljuk. Efézus 1:4-7.

Örök életnek kapuja megnyilt nékünk az Ur Jézus sebein keresztül, magasztaljuk az Urat kegyelméért mindörökké. Ámen.

B. S.

BODNÁR A. LAJOS
MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!
Telefon: MElrose: 1-3075
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

Ami a paradicsomból visszamaradt . . .

Isten az embert a teljes békességre, teljes nyugalomra a paradicsomba helyezte annak megteremtése után. De bejött a bün és Isten kiüzte az embert a paradicsomból. Isten a boldog paradicsomi állapotból két dolgot mégis meghagyott az embernek: a **nyugalom napját** és a **házasságot.** És e két dolog ma is a legnagyobb áldásai közé tartozik Istennek. Ki tudná felmérni, milyen áldás a **nyugalom napja** azoknak, akik Isten akaratát teljesitik, hogy részükre a nyugalom napja: "szent gyülekezés" napja is (III. Móz. 23,3) nem pedig saját kedvtelései üzésének napja (És. 58, 13-14), ami megrontására megy a nyugalom napjának.

Visszamaradt még a paradicsomi állapotból a **házasság** Istentől megáldott intézménye.

A Biblia első lapjain, Isten minden egyes alkotása után ezt olvassuk: "Látá Isten, hogy jó". Mikor pedig az embert is megalkotta, az Ige igy szól: "Látá Isten, hogy amit megalkotott, ime igen jó". De a második részben már ez áll: "nem jó". Mi nem jó? "Nem jó az embernek egyedül lenni, szerzek neki segitőt, hozzá illőt". És Isten létrehozta a házasságot.

A házasságot Isten hozta létre. Ma is igazi boldog házasélet csak ott van, ahol Isten hozza létre azt. Ahol más valami van a házasságkötésben, rendszerint rosszul sikerül. Aki házasodni vagy férjhezmenni akar, Istenhez forduljon először is és várjon, mig Isten valamiképpen megnyilatkozik. Sokan ott hibázzák el, hogy megkedvelnek valakit és el kezdenek imádkozni, hogy Isten előtt is kedves legyen a történendő házasság. Ez emberi akarat. Isten jobban tudja: mi válik javunkra, mint mi magunk. Tehát először is Istenhez kell fordulni. Meg kell vizsgálni, hogy igeszerü-e a történendő házasság. Mert az igeszerü házasság boldog paradicsomi állapot.

Rendkivül mély tanitást ad Pál apostol Ef. 5-6-ban a boldog házasáletre vonatkozólag. Igy kezdi:

"Ti asszonyok a ti saját férjetek-

nek engedelmesek legyetek, mint az Urnak". Engedelmesség alatt nem alárendelt állapotot kell értenünk. Hisz "nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban". Egyek. Tehát nem kisebb az egyik, mint a másik. De mégis, ha mást akar a férj, mint a feleség egy bizonyos dologban, akkor az egyik félnek engednie kell és pedig a feleségnek. Azért, mert a főteher, a főfelelősség Isten és ember előtt a férj vállán nyugszik. Ő a fő a családban, mig a feleség az ő segitőtársa, tehát a felelősség másodrendü. A boldog házasélet a házasfelek Istennel való kapcsolata alapján nyugszik. Az a hivő asszony, aki Istent szereti, egész biztos, hogy szereti a férjét is. Az a hivő asszony, aki Istennek engedelmeskedik, egész biztos, hogy az Isten akaratával megegyező dolgokban a férjének is engedelmeskedik. "Engedelmesek legyetek, mint az Urnak". A kettő tehát együtt jár. Az Urnak engedelmeskedni valóban felséges dolog, mert a hivő asszony tudja, hogy Isten szereti és mindenben mindent javára munkál. "Ti férfiak szeressétek feleségeiteket" irja Pál. Nos ahol a férfi szereti feleségét, ott az engedelmesség is könnyü lesz a feleség részéről, mert akiről tudjuk, hogy szeret bennünket, annak az engedelmesség felemelő érzés.

"Ti férfiak szeressétek a ti feleségeiteket, miképpen Krisztus is szerette az anyaszentegyházat és önmagát adta azért". Itt is az Istennel való viszony dominál. Amelyik férj Istent szereti, szereti a feleségét is Meddig megy a hivő férj a felesége iránti szeretetben? Pál apostol itt Krisztus szeretetét az anyaszentegyházhoz viszonyitva teszi meg nagyszerü hasonlatát. "....miképpen Krisztus is szerette az anyaszentegyházat és önmagát adta azért". Ugy kell szeretni tehát a férjnek feleségét, hogy készen tudjon lenni, ha kell életét is áldozni feleségéért. Például egy égő házba senki sem mer már bemenni, de a hazatérő gazda betöri az ablakot és ölében jól begöngyölve, a tüztől is megvédve kihozza betegen fekvő feleségét. Ő sulyos égési sebekkel kerül kórházba, de megmenti, életét áldozva feleségét. — Vagy a feleségét a Tisza partján váró férfi látja, hogy a feleségét hozó csónak közel a parthoz felborul, gondolkozás nélkül a vizbe ugrik és uszni akar a csónak felé. Elmerül. Mindkettőt kimentik. Megkérdezik a férjet, hogy mert beleugrani a vizbe, hisz alig tud uszni? "Hát a feleségemet ki kell menteni, még ha uszni nem is tudok". — Ime e két példa mutatja, milyen legyen a férj szeretete feleségéhez. — "Ti férfiak szeressétek a ti feleségeteket és ne legyetek irántok keserü kedvüek" — irja Pál (Kol. 3, 19). Egy asszony sirva panaszolta feleségemnek, hogy férjének soha egy meleg szava nincs hozzá, pedig mindenki nagyon barátságos embernek ismeri. De — jaj — nem barátságos otthon. — Két hivő asszony találkozása alkalmával az egyik könnyek közt ezt mondta: "Te énnekem ugy fáj, hogy te olyan tehetséges férjet kaptál, aki vasárnapi iskolát tanit, kart vezet, prédikál, az én férjem meg semmihez sem ért". — "Gyere hozzám pár napra vendégségbe" hivta társnőjét a másik. És ment. És azt látta, hogy az imaházban oly barátságos, oly tehetséges férfi otthon kibirhatatlanul mogorva, házsártos ember, akinek egy jó szava nem volt feleségéhez. Akkor igy szólt távozóban: "Most megtanultam hálát adni Istennek a férjemért, aki nem tehetséges, de ő az életével vezet, tanit, prédikál, nem külső cselekedetekkel, másokat megtévesztve". — "Ne legyetek keserü kedvüek". Hogy is lehetnétek feleségetekkel szemben? Egy jó szó, néha egy kis virág, egy kis megemlékezés oly örömet szerezhet. — V. S. t-i prédikátor szegénysége miatt felesége születésnapjára semmit nem tudott vásárolni. A születésnapi vacsora után a férj hálát adott Istennek, hogy őneki ilyen jó feleséget adott, aki ugy gondozza, ápolja őt, aki mindig meleg étellel várja, aki mindig tiszta ruhával látja el és aki a háztartást oly bölcsen vezeti. Amikor térdeikről felkeltek, könnyek között igy szólt a prédikátor felesége: "Kedves S., ez volt a legszebb születésnapi ajándék, amit valaha is adtál..." — Egy férfi, amit soha nem tett virágot vitt haza feleségének. Felesége, mikor meglátta a virágot, sirva fakadt és igy szólt: Oh, ha tudnád, mily nehéz napom volt ma, a Kisértő egész nap itt járt. Reggel a gyermekekkel annyi baj volt, mig elkészültek, később a szomszéd veszekedett, majd megzavartak és odaégett a rántás, estefelé nem volt villany, petróleum se volt itthon és te most részegen jössz haza." Megszólal a férj: "De anyukám, én nem vagyok részeg". — "Nem vagy részeg? — zokog fel tuláradó örömmel a feleség. — És nekem virágot hozol? — Oh, ha tudnád, mily boldog vagyok?" És vázába tette a virágokat, öntözgette könnyeivel és vizzel, amig csak lehetett. "Ne legyetek keserü kedvüek". A család, az otthon legyen paradicsomi állapottal teljes; legyen békességes, nyugalmas, ahol hangos lárma, veszekedés helyett az imádkozás, igeolvasás, ének hangjai csendülnek fel.

Hivő házastársak, ne felejtsétek el, hogy Isten paradicsomi állapotot akar a ti életetekbe bevinni. Azt akarja, hogy nagyon boldogok legyetek. Nos a feltétel ez: "Szeressétek az Urat, a ti Isteneteket teljes szivetekből, teljes elmétekből és minden erőtökből". És ha az Urat igy szeretni fogjátok, akkor egész biztos, hogy azt követni fogja a házastárs igaz, őszinte és szivből fakadó tisztelete, megbecsülése és szeretése.

Fülöp Árpád

—o—

FIGYELEM!

Akik Aggmenházunkba számitanak menni, **DECEMBER 1-re okvetlen kérvényezzék felvételüket,** mert 1960 dec. hó után aligha lesz hely intézetünkben. **Az elsőséget baptista vallásu testvéreinknek adjuk.** A megnevezett dátum után intézetünk ajtajai megnyilnak minden alkalmas felebarátunk előtt. Kérjük ezt a figyelmeztetést tudomásul venni szíveskedjenek.

A felvételek ügyében ezután mindig az igazgató-gondnokhoz kell fordulni, kinek pontos cime:

Rev. EMIL BALLA,
R.R. 2 Box 194
Melbourne, Florida.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America 192 E. Exchange St. — Akron 4., O

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25., Michigan

Entered as second class matter at the postoffice of Akron, Ohio under the Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE.
$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás erre a címre küldendő
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio

HÁLÁDATOSSÁG

A háládatosság erény, amit minden ember birhat. Pál apostol az Eféz. levelében azt irja a keresztyéneknek. **"Hálákat adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának".** (Eféz 5:20). A Fillipi levelében komoly intelmet intéz a Kr. követőihez: **"Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadástokban tárjátok fel kivánságaitokat Isten előtt."** (Fillip. 4:6). A Tessaloniakhoz irt levelének (I.) 5:18-ban pedig azt örökitette meg: **"Mindenben hálákat adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok".** (Tessa. I. 5:18).

Amikor azt mondja az Ige: **"Mindenért"** hálákat adván. Ebben a szóba foglaltatik az egészség, betegség, gazdagság, szegénység, öröm, szomoruság és minden, ami ezekkel jár az emberi életben. Miért kell mindenért hálákat adni az Istennek? mert minden javokra vannak azoknak, akik az Istent szeretik. (Róma 8:28).

Azt is komolyan meg kell szivlelni, hogy a jó Isten az emberi életben semmit nem figyel annyira, mint a hálaadó sziveket. Ő azt kivánja, akarja, sőt követeli az embertől az Ő végtelen nagy szeretetének megnyilvánulásáért. Ő tetekint az örökkévalóságból, hogy megtalálja a hálaadó és a háládatlan embert.

A hálaadás gyakorlatának előnye és lelki haszna van. Isten azokat ujabb és ujabb lelki javakban részesiti és itt ezen a földön előkésziti arra, hogy a mennyországban meghallják az angyalok csodálatos énekkarát, mely egybe van kötve Istenben megboldogult sereg és a Jézus Krisztus vére által megtisztitott beláthatatlan sereg hálaadásával. (Jel. 7:12-14). Valóban, ha hálásak vagyunk Istennek, hálaadásunk ujabb, nagyobb áldásokat biztosit számunkra. Ma is az történik sok esetben, ami történt hajdan azzal a samaritánussal, aki meggyógyulása után visszatért hálákat adni Istennek és ezért a nagyobb áldást: az üdvösséget is megnyerte, mig a háládatlanok, kik nem tértek vissza Jézushoz hálát adni az Istennek, elkárhoztak.

Mindenki tudja, hogy a szülők gyermekeiket még csecsemő korukban megtanitják arra, hogy a kis gyermek, ha kap valamit, azt megköszönje. Mikor még beszélni sem tud, akkor is jól esik a szülőknek, ha csak annyit is mondhat: "ta-tá". Mi mindnyájan Isten gyermekei vagyunk és mint olyanoktól Isten várja a hálaadást. Ha szavaid erőtlenek és gyengék, nyisd meg ajkaidat imára nemcsak ez ünnep alkalmával, hanem életed minden napjában és az által az Istennek boldogságot szerzesz és az Isten, aki meghallja hálaadó imádságodat, sokkal jobban örvendez feletted, mint a szülő a kis dadogó gyermeknek. LEGYÜNK MINDIG ISTEN IRÁNT HÁLÁDATOSAK!

* * *

KEGYELMI IDŐK

"Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Urnak és Te elvetted rólam büneimnek terhét."(Zsolt 32:5)

Nincs rettenetesebb ellenségünk, mint a titkolt bün. Ha te is az elhallgatásnak, mentegetődzésnek szerencsétlen utját választod, nem lesz szivednek soha sem békessége, még ha volt is hited, hajótörést fogsz szenvedni. Reámegy a leiked, az üdvösséged titkolt büneidre.

Dávid megpróbálta Isten elől el rejteni vétkét, de a zsoltárban őszintén bizonyságot tesz róla, mily nyomoruvá és boldogtalanná tette őt ez a bünös kisérlet. Ezért tökélte el szivében, hogy bevallja hamisságát az Urnak. S ha megfigyeljük, áldott és dicső következményei voltak elhatározásának.

Mily kibeszélhetetlen tapasztalat ez! Amikor a megterhelt és megfáradt sziv büneitől megszabadulhat, egyben meg is ujul, mert az Isten elvette a büneinek terhét és szabaddá tette őt.

Ma is felénk szól az Ur szava: "Jöjjetek énhozzám!" Feléd szól a Golgota keresztje, hogy az Ur éretünk szenvedett s az Ur Jézus nyitott sebei irgalmat kiáltanak minden bünöshöz; az Ő hulló vércseppjeiben bünbocsánat van.

Munkálkodjék ugy benned a Szentlélek, hogy te mindent, mindent oda vigyél; mindent-mindent bevallj, hogy mindentől megszabadulj; mindenért bocsánatot nyerj s Istennek minden kibeszélhetetlen békessége a tied legyen.

A kegyelmi időkben élünk s az Ur azt üzeni mindenkinek: **"Ma ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményitsétek sziveteket..."**

—o—

KÉRELEM

Szeretettel kérjük gyülekezeteinket és az egyes testvéreinket, hogy az irodalmi napon bevett kegyes adományokat a pénztárba szivesked-jenek beküldeni! S ha van valahol még egy jóakaró testvérünk, aki segiteni akar irodalmunk fönntartásában, az is küldje azonnal adományát a pénztárba!

Mr. SZÁSZ JÁNOS
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio.

Amit a bünös ezeréves vezeklés-sel nem tudna elérni, azt Isten végh-ez viszi egy nap alatt.

Az Urnak szenteltetett

Elbeszélés

(Ötödik közlemény)

A tömlöcben halvány fénysugár szürődött be. Talán a hold? Nem. Egy törékeny kis nő lopózott a rácsok mellett, kezében gyertya imbolygott. — Sámson! Sámson! — sugta az alvó felé. — A megláncolt ember felneszelt. Arcát a hang felé forditotta. Ki az? — Halk sirást hallott. — Ki az? — Én vagyok, Eszter. Te jól ismersz engem. — Eszter, te vagy? Miért ily későn? Óh Eszter, miért jöttél ide, meg ne lássanak, bajod lehet. — Sámson, mily szomoru vagyok, hogy itt kell látnom téged. Sámson, szervezek egy csapatot és innen ki fogunk szabaditani. — Ne tegyétek, csak nektek lenne belőle bajotok. Eszter, én nagyon, nagyon bünös vagyok. Vétkeztem az Ég ellen és te ellened, nem vagyok arra sem méltó, hogy rám gondolj. Büneimnek sulyát most szenvedem. Eszter, bocsáss meg nekem! Ne próbáljatok innen kiszabaditani, mert az Ur engedte ezt reám, mert elhagytam az Ő utait. Óh Eszter, ha mégegyszer kezdhetném az életemet, de másként csinálnám! De mostmár késő. Nagyon késő. Kioltották a szemem világát. — Ah, te nem látsz? — rémült el a lány. — Kiégették a két szememet. Soha többé nem foglak látni téged. Nagyon kérlek, bocsáss meg és siess haza, mert minden percben jöhet az őrség, ne találjanak itt. A leány sirva elvánszorgott. — Sámson rab és világtalan. Vajjon mikor szabadul ki a filiszteusok börtönéből?... Talán soha. Szegény szerencsétlen ember.

* * *

A filiszteusok nagy ünnepélyre készülődtek. Hálát akartak adni Dágonnak az ő istenüknek, hogy földük pusztitóját, a gyujtogatót, a rettegett ellenséget; Sámsont a kezükbe adta. Felvonult a nép eleje, a főpapok, a fővezérek, a birák, a fejedelmek, azok feleségei, gyermekei, rokonai tódultak a sok diszbe öltözött ember az óriási épületbe, ahol az utálatos kutyafejü Dágont felállitották. Mikor a nagyterem megtelt, a főpap felállt, csendet intett és megyujtotta a tüzet az áldozat alatt. Ezután a fejedelem emelkedett szólásra és rámutatott a mellette lévő széken ülő Delilára. Őt ünnepeljétek! Neki köszönhetjük a mai napot. Ő volt az a bátor asszony, aki vállalta a nagy feladatot, megtudni, miben van Sámson nagy ereje. Sikerült neki. Merész, ügyes nő. Delila felállt és mosolyogva szétnézett. A nép elkezdett zugni, tapsolni, üvölteni. Éljen! É...l...jen! A nagy üdv rivalgást egy nő zavarta meg, aki áttörte magát az őrökön és odarohant a fejedelemhez. Lábai elé borult, csókolta, ölelte és kegyelemért könyörgött. Légy irgalmas! Bocsássátok el Sámsont! Kegyelmezzetek neki. — A fejedelem Delilára mutatott. Tőle kérd. — Eszter félve nézett a kegyetlen arcu nőre, de mégis odament hozzá, összekulcsolt kézzel rebegte: Bocsássatok meg neki. Elvettétek a szeme világát, mostmár nem tehet kárt nektek. Engedjétek szabadon. Ne kinozzátok. — Hát aztán miért engedjük szabadon? Te talán szereted őt? — Igen én szeretem, suttogta a nő. — Ha-ha-ha-ha! Eredj el innen, mert még mellé zárunk. Belerugott a nőbe. Intett a katonáknak, akik elcipelték a zokogó leányt. Delila felállt, tapsolt, aztán intett az őröknek. Vezessétek be Sámsont. Játszon nekünk! A kapu kinyilt. Először egy kisfiu lépett be rajta, maga után huzva a vak Sámsont. A középre vezette. — A tömeg felmorajlott. Szitkok, kövek repültek, de a harag csakhamar átcsapott harsogó nevetésbe, mert hat kis törpe jelent meg bohócnak öltözve, csörgő sipkával és elkezdték táncukat Sámson körül. Felugrottak rá, csipkedték, szurkálták, homokzsákokkal veregették. Sámson ütött hol jobbra, hol balra és egész testét vércsikok boritották már. Ezután katonák jöttek, elzavarták a törpéket és egy nagy hálót boritottak Sámson fejére. Amint ki akart jutni belőle, mindinkább belekavarodott, végül elesett a tömeg óriási kacajától követve. Ott feküdt tehetetlenül a valamikor rettegett hős, a nagy, erős ember, mint a tömeg gunytárgya, vakon, az embereknek kiszolgáltatva. — Óh, rettenetes dolog az emberek gonosz kezébe esni! — Sámson könnyei kicsordultak. Vak szemeivel az Urat kereste és halkan imádkozott. Én Uram, Istenem, erősits meg engem, csak még most az egyszer, hadd álljak bosszut a filiszteusokon két szemem világáért. — A fejedelem tapsolt. Emeljétek fel, intett a harcosoknak. Ujabb játékot! Most állatok következnek. Vezessétek el a középről. A kisfiu ujra kézenfogta és a fal felé vezette. Fiam, sugta Sámson, vigyél az oszlopokhoz, hadd támaszkodjam oda. A gyermek engedelmeskedett. Sámson átkarolta őket, érezte, hogy ereje ujból visszajött. Hadd vesszek el én is a filiszteusokkal, kiáltotta és megránditotta az oszlopokat, melyeken a ház nyugodott. Azok inogni kezdtek, aztán lassan elborultak. Ahogy a tető alól kiesett a támaszték, az is alázuhant. A kövek megmozdultak és óriási robajjal hulltak a falak, omlott a tető, maga alá temetve a rengeteg embert: a fejedelmeket, birákat, főpapokat. Csak a tetőzeten, a karzaton több mint háromezer ember ült, akik mind alázuhantak és szörnyethaltak. Nagy volt a sikoltozás, halálhörgés, a pusztulás. Delilát a kettétört nagy Dágon szobor temette maga alá. Az életbenlévők menekülni próbáltak, de a kapuk is mind beomlottak és hullt és hullt a kő, a homok, a halál, a borzalom. Sámson többet megölt halálával, mint életében.

* * *

"Adjad fiam, a te szivedet nékem és a te szemeid az én utaimat megőrizzék! Példab. 23:26.

"Igy szól az Ur, Megváltód, Izráelnek szentje: Én vagyok az Ur, Istened, ki tanitlak hasznosra és vezetlek oly uton, melyen járnod kell. Vajha figyelmeztél volna parancsolatimra! Olyan volna békességed, mint a folyóviz és igazságod, mint a tenger habjai . . ." Ézsaiás 48:17-18

VÉGE

Somogyi Gáborné

Az ima fegyvere a hivő kezében olyan, mint egy kivont kard. — Az ima kulcsával kinyilik a menny kapuja. — Az ima összezuzza a bünbánó szivet. — Az ima a hit lehelete.

Lincoln Ábrahám a szabadságról

Aki a szabadságot védelmezi, az egész emberiség nevében cselekszik. Szabadságharcos volt Lincoln Ábrahám is, akinek 149-ik születésnapját ünnepeljük február 12-én.

Mikor a polgárháboruban a felszabaditók erejét lankadni látta, igy szónokolt:

"A harcot csüggedés nélkül folytatnunk kell, mert a szabadság ügyét nem adhatjuk fel egyévi, sőt százévi küzdelem után sem. A szabadsághoz és a boldoguláshoz való jogában nem lehet különbség az emberek között, fajok szerint. Szivünk igy érzi ezt, Istenünk igy rendelte ezt, mert minden ember szabadnak született."

Lincoln, aki a kentuckyi erdei kunyhóban látott először napvilágot, mint favágó, földmunkás, hajóslegény, boltisegéd és falusi postamester kezdte el pályafutását. Éjszakánként, nehéz napi munka után, kölcsönkapott könyvekből szerezte meg képzettségét, hogy az ügyvédi kamara tagjává lehessen. Háromszor választották meg Illinois állam törvényhozójának, mig végre 1861-ben elfoglalhatta az Amerikai Egyesült Államok elnöki székét.

A nagy küzdelem akkoriban indult meg, amely eldönteni volt hivatva, maradhat-e országunk félig szabad és félig szolga. A nehéz és szivfacsaró polgárháboru során Lincoln hite nem lankadt, szava nem fakult el. Beszédei, mint halhatatlan szónoki remekmüvek elvitték hirét a világ minden sarkába.

A gettysburgi csatamezőn ismét tanuságot tett hitéről:

"Ünnepélyesen fogadalmat teszünk Isten előtt, hogy nemzetünk a szabadságot uj életre kelti és hogy a nép kormánya, a nép utján és a nép javára nem fog elpusztulni soha a földről."

1865. március 4-én, második elnöki felavatása alkalmával, az északi államok győzelme már biztositottnak látszott. A nemeslelkü Elnök sietett megnyugtatni egész Amerikát, hogy a polgárháboru okozta ellentéteket közös munkával és megértéssel fogják elsimitani:

"Rosszakarattal senkivel szemben, megértéssel mindenki iránt, fejezzük be a munkát Isten nevében és kötözzük be a nemzet sebeit".

Kilencvenöt éve van annak, hogy a gyilkos golyója leteritette Elnökünket, akinek alakja a nép szivéhez legközelebb áll — amikor már eszméi és munkája teljes diadalt arattak. De szavai, amelyeket az emberiség lelkiismeretéhez intézett, örökké élnek milliók szivében:

"Most elhagyom Önöket, de reménylem, hogy a szabadság iránti vágy szikrája élve marad szivükben... A mi hitünk az, hogy a szabadsághoz való jog az emberrel együtt született meg. Vállvetve kell harcolnunk a szabadság dicső hadseregében és ünnepélyesen el kell szánnunk magunkat arra, hogy áldozatkészségünkkel megmentjük ,vagy kishitüségünkkel nyomorultul elveszitjük a világ egyetlen reménységét."

C. C.

—o—

Aggmenházunk rovata

Vezeti: PETRE M. ADALBERT
lelkész

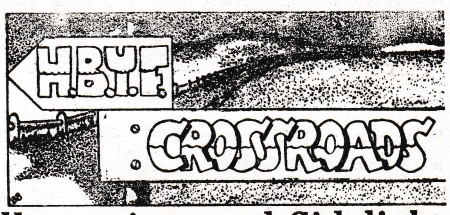
A BETHESDA OTTHON JELENTÉSE

Nagy örömünkre szolgált az otthon lakóinak a következő kedves vendégeinket üdvözölni körünkben. Először is itt volt a Kish András tv. Norwalkról meglátogatni édesanyját. Mikor meglátta, hogy milyen rossz televiziót próbálnak nézni a lakók, azonnal hivott egy embert, aki megreperálta azt és feltett egy uj antennát is. Most már jól lehet látni a lakóknak kedvenc programjaikat. Sok köszönet ezért. Mindenki nagy élvezettel fogyasztotta az almát, amit a Flore Bikacsán testvérek hoztak Akronból. A tészta is finom volt és a törölköző kendők is jó szolgálatot tesznek. Köszönet ezekért a dolgokért a Bikacsán testvéreknek. A mult vasárnapi finom pujkaebédért pedig köszönetet mondunk a bridgeporti Kish Ernő testvér és testvérnőnek, akik adták a két nagy pulykát, az ezzel járó mellék ételeket pedig a Petre Gábor testvérek és a Mrs. H. Gregsomer testvérnő ajándékozták. Ugyanis ugy történt, hogy a Petre testvéreket látogató Kish Ernő testvérek házassági évfordulója akkor érkezett meg, amikor itt voltak és ők annak emlékére és örömére rendezték a nagyszerü ebédet az Otthon lakóinak. Mi pedig szeretettel segitettünk nekik örvendezni. Mondták is egyesek, hogy bárcsak lennének mások is akik itt ünnepelnék évfordulójukat hasonló keretek között. Mi szeretettel segitenénk nekik is örülni és ünnepelni.

A mult szerdán és vasárnap, a fent emlitett egyének gyönyörü lelki énekkel szolgálták az Urat és örvendeztették az Otthon lakóit az istentiszteleten. Volt vendég szónokunk is a közelimultban. Mikor Petre Gábor testvérek megérkeztek, ő szólta hozzánk az Igét az első vasárnap. Ő akkor még "vendég" volt, de most már nem vendég, mert a mi szomszédságunkban laknak. Ők igen nagyon jó "szomszédai" az Otthonnak. Köszönetet mondunk az Attila testvéreknek a finom két bushel michigani almákért, amit a lakók még mindig nagyon élveznek. A testvériség szellemi és anyagi támogatását nagyon értékeli az Otthon minden egyes lakója. Üdvözlünk mindenkit sok szeretettel és türelmesen várjuk a látogató testvéreket.

BALLA Emil gondnok

—o—

Illustrations and Sidelights

Dr. Berry, a noted English minister, and Dr. Jowett were traveling together on a train, when the former related the following experience in his own ministry: Late one night his doorbell rang. Everyone else in the house being abed, Dr. Berry himself answered the bell. At the door stood a typical Lancashire girl with a shawl over her head. "Are you Dr. Berry?" she asked. "I want him to come and get my mother in". Thinking her mother was in some drunken

stupor, he directed her to the police. "No," she said, "she is dying, and I want you to get her into heaven."

The doctor didn't want to go. He was enjoying the comfort of his study. "Are there not ministers nearer?" he asked. "Yes, but I must have you." the girl replied, and, by her importunity, she forced him to go along with her.

When they came to the house he found it a house of shame. Drunken carousing was going on downstairs. Upstairs he found the dying woman. It was in the early days of his ministry, and he was practically a Unitarian in his belief and preaching. He told the woman of the beautiful life, the loving ministries, and the noble example of Jesus. He urged her to follow him ,but she shook her head, saying, "That's not for the like o' me; I'm a sinful woman, and I'm dying."

"It flashed upon me," said Dr. Berry, "that I had no message of help or hope for that dying woman, and, like lightning, I leaped in mind and heart back to the gospel my mother taught me. I told her of Jesus Christ, the Son of God, dying on the cross that just such as she might be saved; of his blood poured out for the remission of sins, and of all the blessed truths of the old, old story. And," he added, "Jowett, I got her in, and I got myself in, too."—**The Earnest Worker.**

The way of safety

There is a way where safety lies
For every child of man;
A way of toil, but filled with peace,
A way no man could plan.

It sets the cross of Calvary
Before the humbled soul,
And lays on each a daily cross
That bruises and makes whole.

It ever brings an open heart
To God's enfolding care,
That profits by whatever gift
His will for it may bear.

It lifts the flag of loyalty
Nor trails it in the dust,
And ever as the conflicts come
With Christ declares, "I must."

There is a way where safety lies
For every child of man;
A way of toil, but filled with peace,
A way but God could plan.

—o—

The Measure of Man

By Ester A. Steen
July 7, 1949

"Thou art Simon," he said, and looked into the soul
Of the man with the wind-beaten brow,
"Unsteady, impulsive, no definite goal,
Thou hast aimlessly drifted till now.

"But thou shalt be Peter!" he said with a smile,
And Peter he was from that day;
For under that smile and that gaze all the while
The rock and the iron held sway —

The rock and the iron which Jesus had seen
Well hid under layers of dust.
Those loving eyes saw through what Simon had been
The rockman the Master could trust.

You're a toiler, they say—a wage-earning slave;
But your friend—he who loves you—sees more.
He sees your ambitions, he knows you are brave,
And how lofty your soul-wings can soar.

For he is your friend who can judge of your worth
As the man who is more than he seems,
Whose reach goes beyond limitations of earth —
A friend sees the man plus his dreams.

"Thou art Peter," he said, and looked into the soul
Where a Peter was waiting to rise.
And he who in Saul saw a wonderful Paul
Knows well how measure man's size.

IMÁDKOZNI KELL-É, VAGY TEVŐLEGESEN SEGITENI?

A hajón, amelyen Moody, a mult század nagy evangélistája Európából Amerikába utazott, tüz ütött ki. A matrózok számos önként jelentkező utassal vederláncot alkottak ,hogy a vizet a tüz szinhelyére hordják az ól_táshoz. — Mr. Moody, — szólt kisérője Moodyhoz, — vonuljunk vissza a hajó sarkába és imádkozzunk!

— Azt nem most, — felelte Moody, — álljunk csak be a láncba és dolgozva imádkozzunk!

Rev. Orosz Attila, Szövetségünk titkára október 30-án, vasárnap látogatást tett a detroiti gyülekezetben. Ez a régi gyülekezetünk jelenleg lelkipásztor nélkül van s titkárunk a prédikátor kérdésben tárgyalt a gyülekezet bizottságával d.u. és az esti istentisztelet befejezése után. Az esti istentiszteleten az igét hirdette sok lelki áldással.

* * *

Rev. Stinnel testvérünk, aki kanadai lakós, feleségével és családjának egy részével vendége volt a detroiti gyülekezetünknek október 23-án, vasárnap. Ugy a d.e. valamint az esti istentisztelet alkalmával áldásosan szolgált az evangéliumi üzenetekkel. E sorok irójának különösen örömére szolgált e látogatás, amennyiben most találkozott először a testvér és családjával. Stinnel testvérek a 2-ik világháboru befejezése után menekültek Magyarországról Németországba s onnan pedig Kanadába vándoroltak, ahol élvezik a szabadságot. Stinnel testvéreink az esti istentisztelet befejezése után hazasiettek Kanadába. Az Ur áldását kérjük életükre.

* * *

Ilika József tanár, édesanyjával együtt kedves vendége volt a detroiti gyülekezetnek október 30-án, vasárnap d.e. Ilika János t-nő Chicagóban lakik s kedves fiát és családját látogatta meg Ypsilanti, Mich-ban. A detroiti magyar istentiszteleten kivánt résztvenni s fia József behozta a 30 mérföldes távolságról. Ilika testvérünk az An-Arbori egyetemen tanit és egyben folytatja tanulmányait. Kivánunk neki sok sikert és édesanyja részére sok örömet az Urban és gyermekeiben is.

* * *

Vajda Pál és Shaffer Ferencz testvéreink örvendeztettek meg október 19-én, szerda esti látogatásaikkal. Ugyanis e két derék testvérünk beutazta a közelebb eső kanadai gyülekezeteinket és a szétszórtan élő testvéreinket s mindenütt bizonysá-

got tettek az Urról. Detroit közel van Kanadához s utba vették a detroiti gyülekezetet is a megnevezett szerda este. Vajda T. szolgált az igével, s Shaffer testvér pedig utjuk céljáról szólt röviden s szép bizonyságot tett az Urról. Vajda Pál testvér, kit ezen az uton felesége is elkisért, a montreali missziónak a vezetője s Shaffer F. testvér pedig a torontói gyülekezet hüséges tagja és Szövetségünk vagyonügyi bizottságának egyik tagja. Utjukra Isten áldását kérjük.

* * *

Ifj. Tóth A. István testvérünk, a bridgeporti Tóth István testvéreink kedves fia, aki a bridgeporti egyetemen graduált szép sikerrel, jelenleg a Kansas-i egyetemen folytatja tanulmányait. Jelenlegi törekvése, hogy mestere legyen az angol nyelvnek, fokozatáért fáradozik. Már olyan szép haladásnak örvend, hogy a tanári kar "assistent"-nek nevezte ki. Tóth testvérünk csak a közelimultban vette feleségül Stumf Árpád testvéreink bájos Judith nevü leányát. Örvendünk a fiatal házaspár sikerének és kivánjuk reájuk Isten gazdag áldását.

* * *

Boda Sándor és kedves felesége testvéreink Buffalo N.Y.-ból átköltöztek St. Petersburg Floridába. Uj cimük 5434 59th St., N. A legjobb tudomásunkkal testvéreink egészségi szempontból változtattak lakást. Hisszük, hogy egészségük megjavul e napsütéses meleg államban. Köszönjük, hogy hirt adtak magukról.

* * *

Attila Tivadar Aggmenházunknak volt igazgató-gondnoka és kedves felesége átutazóban voltak Detroit városán október 27-én. Szerkesztőnk és felesége otthonában egy éjszaka megpihentek és másnap utjukat folytatták Torontó, Kanadába, ahol okt. 29-én egy fényes menyegzőn vettek részt a magyar gyülekezetben. Örvendünk e kedves együttlétnek. Itt megjegyezzük, hogy Attila testvér egészsége ismét megromlott. Orvosi kezelés alatt van. Imáinkban emlékezzünk meg róla.

Ahol Jézus jelen van, ott fellángol a szeretet.

ESTI VENDÉG

Halott a csend most kis szobám körül.
Az esti neszek már mind elnyugodtak.
Fáradt kezem imára kulcsolom,
És Jézusom, Királyom, Téged hivlak.

Egyedül vagyok. Nagyon egyedül.
Távol mindenki, akiket szerettem.
Bolyongok a nagy élet-tengeren, —
Ó én Uram, de nagyon árva lettem.

Bolyongok a nagy élet-tengeren,
S csendes estéken kikötőbe térek.
Hadd lássam most is fénylő arcodat,
Mikor epedve Te-Hozzád beszélek!

Csönd van most kint is, s lelkemen belül.
De hallga! — Léptek puha nesze rezdül,
Rettenve hullok lábai elé . . .
Igen! Ő jött a zárt ajtón keresztül.

Riadva hullok térdeimre le.
Uram! Te vagy? Te véghetetlen jóság!
Zokogva ujból porba kényszerit,
Megaláz ez a boldog valóság.

Riadva hullok térdeimre le.
Mind közelebb jön. Betakar palástja.
Körülvesz drága, mennyei meleg,
Elárad bennem szivének sugára.

Valami földöntuli hatalom,
Erős, szent mágnes delejezi lelkem,
S döbbenve érzem, mily nagyon szeret,
Sokkal jobban, mint ahogyan én szerettem.

Erős, szent mágnes szórja erejét.
Szelid szeme megkeresi az arcom:
"Ó gyermek, árva, kesergő fiam,
Miért mész egyedül annyi kemény harcon?

Ó gyermek, árva, kesergő fiam
Add a kezed ide, az én kezembe,
Hallottam hangod, s ime itt vagyok,
Ne félj, szeretlek, s nem vagy elfeledve."

Oszolnak lelkem barna árnyai.
Arca világit, itt ragyog felettem,
Rám tekint ujból tündöklő szeme.
Megtaláltam, mit oly régen kerestem!

Ó drága, drága mennyei öröm!
Ó Jézusom, te késő esti vendég
Ne menj el tőlem, ó, maradj velem.
Bárcsak mindenkor Te-Véled lehetnék!

Somogyi Gáborné

Olvasóink figyelmébe

A mai életviszonyok között minden életszükségletért nagy pénzt fizetünk. A drágasághoz viszonyitva, lapunk nagyon olcsó. Egy egész esztendőre csak $3.00, azaz három dollár. Ha ezt az összeget elosztjuk, még egy cent se esik egy napra. Ezzel a jelentéktelen kis pénzért MENNYI INFORMÁCIÓT, MENNYI LELKI JÓT KAPUNK LAPUNK ÁLTAL! Csak akkor fogjuk tudni valóban ennek a kis lapnak értékét és szükségét, amikor már nem lesz! Most még van, de csak ugy lehet fönntartani ezután is, HA AZ ELŐ ÉS UTÓFIZETÉSEKET AZONNAL BEKÜLDJÜK PÉNZTÁRUNKBA. MINDENKIT SZERETETTEL KÉRÜNK E SOROK OLVASÁSA UTÁN AZONNAL INTÉZKEDNI SZIVESKEDJENEK!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMR. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:
LOUIS KURTZ
79 Dover Ave., N.
New Brunswick, N. J.

AGGMENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY:
pénztárnok:
REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 21, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:
JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:
Mrs. Gizella Bikacsán
2 High St.,
New Brunswick N. J.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG
pénztárosa:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:
Miss Barbara KURTZ
370 Franklin Rd.,
New Brunswick, New Jersey.

A BETHESDA OTTHON
épitkezési alap pénztárnoka:
Rev. WALTER BIKACSÁN
2 High St.,
New Brunswick, N. J.